با درود و ادب به پیشگاه باسعادت اساتید ارجمند و دانشمندم

به نظر اینجانب "انجمن ایرانی تاریخ" برای دوره بعدی فعالیت خود، می‌تواند بر سه سطح تخصصی زیر متمرکز گردیده و یا حداقل کمیته‌ها و یا گارگروه‌هایی را به منظور پیگیری موارد زیر ایجاد نماید:

سطح نخست(حرفه‌ای):

رشته تاریخ را باید از انحصار فرصت‌های محدود دانشگاه، و آموزش و پرورش خارج کرد و آن را کاربردی‌تر ساخت و به سطح جامعه کشاند. این رشته باید متناسب با نیازهای جامعه، بازتعریف شود و به فراخور مناسبات سازمان‌های دولتی و موسسات خصوصی، سرفصل‌ها و گرایشات جدیدی در آن ایجاد کرد.

برای نمونه اینجانب به همراه یکی از متخصصان رشته مدیریت صنعتی، یک دوره DBA در سازمان مدیریت صنعتی تحت عنوان " مدیریت دانش و حافظه سازمانی" طراحی کرده‌ایم که هدف آن بهره‌برداری از پیشینه سازمان‌ها و شرکت‌های صنعتی، در جهت افزایش بهره‌بری و توسعه راهبردی آنهاست. در این دوره که شرکت کنندگان آن اعضای هیات مدیره شرکت‌های صنعتی می‌باشند، فراگیران با استفاده از مدیریت اسناد، و متدهای تاریخ شفاهی، تجارب خود را به دانش کاربردی تبدیل نموده و بخشی را در سازمان خود تحت این عنوان ایجاد خواهند کرد.

نظیر این اقدام باید در دیگر سطوح جامعه نیز رخ داده و فارغ‌التحصیلان تاریخ می‌بایست به جای رقابت سخت و اغلب بی نتیجه، بر سر کرسی‌های هیات علمی، و دبیری تاریخ، در مشاغل جدیدی به کار گرفته شوند که با ابتکار خودشان، باید آنها را در سطوح سازمان‌های مختلف ایجاد نمایند. زمینه‌های این قبیل اقدامات می‌بایست در"انجمن ایرانی تاریخ" ایجاد گردد.

سطح دوم (ملی):

"انجمن ایرانی تاریخ" نسبت به رویدادهای جامعه می‌تواند فعال‌تر عمل کند، و همگام با مردم، پیشامدهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جامعه را، بر اساس پیشینه تاریخی‌شان مورد تحلیل قرار دهد. این انجمن نباید

محدود به دانشگاه و فعالیت‌های علمی دانشگاه‌محور شود، بلکه می‌بایست برای اقشار مختلف مردم نیز تولیدات علمی داشته و نقش پویاتری در جامعه ایفا کند. خاصه اکنون که جامعه ایران آبستن حوادث بسیار است و "انجمن ایرانی تاریخ" می‌تواند "مشاور علمی (تاریخی) مردم" در این شرایط خطیر باشد.

سطح سوم (بین‌المللی):

"انجمن ایرانی تاریخ" تقریبا برنامه جدی‌ای برای حضور در سطح بین‌المللی نداشته و حضور چشم‌گیری نیز در رویدادهای فراملی ندارد. بخش قابل توجهی از شرکت‌کنندگان در رویدادهای با اهمیتی همچون کنگره‌های شورای جهانی آرشیو ICA ، رویدادهای کمیته بین‌المللی موزه‌ها ICOM، نشست‌های تخصصی تحت عنوان Memory of the World Programme ، متخصصان تاریخ می‌باشند که متاسفانه حضور ایرانیان در این قبیل برنامه‌ها محدود بوده و در بهترین شرایط، چند تن از مورخان با هزینه شخصی ممکن است در کنگره‌های ایران‌شناسی حضور بیابند، که آن نیز با چالش‌های بسیار روبرو است. "انجمن ایرانی تاریخ" می‌بایست برای حضور در این رویدادها، برنامه‌ای طراحی کند و علاوه بر این موارد، باید با مورخان سراسر دنیا نیز مروادات علمی بسیاری داشته باشد. برای تامین هزینه‌های این قبیل اقدامات هم می‌شود از اسپانسرهای مختلف استفاده کرد.

تمرکز "انجمن ایرانی تاریخ" بر سه محور عنوان شده، علاوه بر توسعه فعالیت‌های علمی انجمن، این نهاد را نیز به مرجعی با اهمیت و کاربردی برای فارغ‌التحصیلان تاریخ تبدیل خواهد کرد.

با احترام

حامد ایرانشاهی